

Kan du hjälpa mig med en sak?

Ja.

Hjälpa mig att förstå en grej kring min döde far.

Nu har jag stött på att det är ett bekymmer här, eller jag vet inte vad jag ska göra av det riktigt.

Men du vet ju att jag och vikinson hittar hela de gamla hyllans hörnor.

Ja men jag och han har ju en idé om att man kanske skulle skriva någonting om hylland, på något sätt.

I någon typ av drama.

Är det inte dags att se framåt nu?

Alltså att ni orkar?

Fy fan!

Vi måste ju framåt nu alltså.

Nej men det är verkligen inte så att vi har bestämt någonting.

Det finns inget som helst beslutaget, inga samtals som har gjorts till någon kanal, inget överhuvudtaget.

Vi har bara bestämt oss för att vi ska...

Förutom Porry?

Nej men det är svårt att titta på det där.

Det är ju också otroligt dåligt faktiskt att säga hyllands hörna.

Vilket är också hemskt.

Han är klämsök va?

Jag är inte bara det, han är också elak och det är också en dålig produktion.

Det är synd för att det är ju mitt pappas livsverk, men det är inte det bästa jag har sett direkt.

Finns det någonting att ni får en bild ut, ser er själva utifrån?

Här sitter vi i två nästan 50-åriga män och kollar på 50-åriga gamla videoklipp.

Vad vet du?

Att det känns däppigt på något sätt.

Nej.

Det gips inte av någon slags känsla panik.

Det finns en ny värde ute att upptäcka.

Nej det har vi aldrig slagit så.

Nej, den vi sitter där är framför tv-skärmen och tittar.

Jag tror att det är Fredrik som ropar.

Alla är döda när det kommer en bild över studionpubliken.

Den är ju väldigt medlålders.

Inte bara gästerna?

Nej inte bara gästerna, för de är ju också döda förstås.

Jag har kulle och Sten döda hela gänget och alla i publiken är döda.

Hydan är död, Begetta Porro är död.

Det är som riktningar från andra sidan. Sprattel.

Är det ännu sjukare att något barn som sitter där på lektan är 67?

Ja, jag vet. Exakt.

Det är någonting mer som ett döds-kabinett som jag tycker är.

Som är lite kusligt.

Därför att det får mig att känna att det här är inte min värld.
Att det är en annan värld.
Det är typ som att nu tiden är en löst tamp och 83 är en löst tamp.
Och ingenting för dem samman.
Hur ska man då kunna skriva någonting om det inte finns en linje?
Ett samband mellan då och nu.
Jag måste få världen att hänga ihop.
I slutet av ett av de här avsnitten, eftertexterna rullar,
då pratar vi om...
Så finns det inte någon som var med.
Som skulle kunna berätta om de där redaktionsmötena
innan hörnan 83.
Så då kollar vi eftertexterna.
Och så skriver vi ner alla namnen i redaktionen
och så delar vi upp dem då.
För att se om någon är fortfarande i livet
och om det är någon som vill prata och berätta om hur det var.
Och jag ringde någon, fick inga svar,
kontaktade någon på Facebook som inte ville prata.
Jag fick ingen app.
Men vikingsson då, han messade med sig en skärmdump
på en samtals tid.
I 20 minuter så hade han varit i telefon
med Jonas Halberg. Vad har vi på honom?
TV och radiolegend.
Han hade ju hemmas Halberg på 80-talet.
Det är inte måndagsbörsen.
Eller nu är vi inte alls med.
Det hade han väl också.
Det är som helst väldigt skärmig.
Ja verkligen.
Och fortfarande kan han lyssna på minuten på Sveriges Radio.
Är det inte med i Spanarna?
Eller är det Spanarna?
Ja Spanarna, just det.
Men då hade i alla fall vikingsson pratat med Jonas Halberg
som var en del av redaktionen.
40 år gammal, 83.
Och var en del av den här 15 hövdade redaktionen
som läddes av min pappa.
För att då få hyllan att se bra ut i TV.
Och vikingsson återgav då samtalet som han hade haft med Halberg.
Han ville veta, kan du berätta om den här tiden?
Ja, då hade han någon anekdoter på till Vickman

som var till 3 plus.
Och sen så berättade han om hyllans antabus.
Men det visste vi redan.
Och så berättade han då att det var slitigheter
i redaktionen.
Men det är liksom ingenting av riktigt värde.
Och min besvikelse stegra.
Ju mer Fredrik berättar om det här samtalet.
Så sa han nog mer då till slut.
Och då säger Vickingsson ja,
men nu dröjer han lite då med att svara.
Det är som att handla lite motstånd.
Och till slut så får han ur sig då att
Halberg hade sagt att det var konflikter
mellan din pappa och hyllan.
Djupa konflikter.
Det är spännande.
Och de här konflikterna hade då
Jomans berättat nästan alltid att göra
med din pappas hygien.
Och jag fattar inte vad han menade.
Vad då hygien?
Ja, Lennart tyckte inte att
allan skötte hygien.
Att han var smutsig.
Alltså han lyckade lök liksom.
Ja, lök är väl...
Det är väl säkert så...
Jag tror kanske det var värde sakaren så.
Men det går ju linje med det du har berättat
att lakan inte var tvättad och
att kläder inte riktigt tvättades och så vidare.
Det kan inte vara någon jätteskock för dig.
Det är ju nästan vad du knäppar om.
Ja, och sen så har han en grej om allan också.
Att han alltid lyckade lavvandel.
Och tvål.
Nej men det nya här tycker jag ju.
Det är klart att man kan se det som en kursitet.
Men det jag märker på kvällarna är att det är någonting som
vitser fast. Det är lite generande på en sätt.
Att man hade en pappa som inte skötte hygien.
Det är någonting som något annat.
Jag har ingenting emot att berätta att pappa

slog mig ibland när jag var barn.
Men det här bär mig mer emot.
Det är liksom ett steg värde nästan.
Att han var smutsig.
Men det är som jag verkligen undrar här.
Alltså om nåns hygien ska vara
det bärande elementet i en stor konflikt
mellan två personer.
Då kan det ju inte handla om
att han luktar lök eller skiten är naglarna.
Alltså det måste ju vara någonting annat.
En enorm smuts.
Ja men det är ju ändå en...
Han gör liksom ansiktet.
Vad heter det? Gränsnittet mot
gäster och publik.
Och liksom ansiktet utåt.
Då kanske hyllan tycker att han ska vara representabel.
Men vänta här nu.
Hyllan är ju på superdekis 83.
Han luktar finkel.
Men han är ju en full gubbe.
Alltså det måste ju vara en skitighet
som inte tillhör den här världen.
Hur smutsig var han?
Ja eller om han skulle leka amateurpsykolog.
Alla skrämde hyllan för hyllan såg sig själv.
Han var på samma skitighetsnivå.
Så han pratade egentligen till sig själv.
Lägg av nu.
I pappas smuts såg hyllan sin egen.
Det du säger? Ja, alltså mellan raderna.
När han sade du, så mellan vi.
Vi måste ta kammars nu.
Men hur ska du hantera det i manuset?
Vågar du gå dit?
Vågar du ha flugor som surrar kring honom?
Det är kul när serien har premiärsen och han
lägger på lappen från kvartal, ringer upp
alla gamla redaktionsmedlemmar
och förhör dem.
Hur starkt luktar det han?
Egentligen.
Vi spansar av Lyco.

Det är en knepig grej med skönhet och utseende.

Det är djupa grejer som sätts igång när man står framför spegeln ibland.

Framför allt för dig som har en kallare utmaningar?

Det har vi alla.

Du har rätt.

Jag kanske inte var den snyggaste i klassen i den 14-15 formativa åren.

Det är djupa grejer som händer när vi tittar oss i spegeln.

Det jag vill komma till är att det jag gillar med Lyco är att skönhet känns kul när man går in på Lyco.

Det känns lätsamt och kul.

Det är också kul, tycker jag.

De är ju sponsrade till L-Galan.

I samband med det har

Lyco en massvis med erbjuden.

20 % debatt

på Kevin Murphy

plus K-18.

Kevin Murphy gör ett av

de bästa

hårvaxen

i världen.

Du köttar ofta om dem.

Det är också så snyggt den här kvadratiska lärburken som man öppnar med till ett knick.

Jag har fastnat det mest för att man får en gova på köpet när man handlar valfri dofttron gucci.

Är du bjuden på L-Galan efter tiden?

Ja, så är det ju.

Men du låg i sumpen några år?

Ja, jag var portad.

Men nu är det allting inte bakare.

Kommer det att lukta gucci och ha Kevin Murphy i håret?

Ja, kanske.

Jag kommer att komma dit och känna att min skönhet

den som jag nu kommer in på den här fästen
med, den är kul.
Tack vad det är, Lyco!
Vi är sponsrade på färta.se
Och färta som väl...
Det är väl inget snack om saken?
Det är väl det bästa sättet
att hitta handtverkare, städfirmor
och flyttfirmor.
Och varför är det det bästa sättet?
Ja, för att de andra
är lite trubbiare.
Det är väl då så att
många som tidigare har gått in på
Google, för de vill byta ut
pappen mot plåt, eller vad det nu är.
Och så hittar de de firma
som man inte har en aning om.
Det är ingen svar, till slut får man svar.
De kanske kommer på tisdag, man vet inte.
Eller man kollar
med en kompis, har du någon som kan någon.
Det är rörigt
och diffus och ouppstyrt.
Men nu finns det att vara färta.
Och då går man in där.
Då får man snabbt kontakt
med flera tillgängliga företag
som är beredda att hjälpa det
med lite uppdrag.
Och färta hjälper det med att hitta
och jämföra de här handtverkarna.
Och då kan man sitta där i lugnerod där hemma.
Okej, jag har sex handtverkare
som är beredda att byta ut
min papp mot plåt. Det här är vad de vill ha
för det. Det här är när de kan göra det.
Och så kan jag titta på betyden
som de har fått av kunderna.
Och i lugnerod så väljer jag då
den handtverkare som jag tycker verkar bäst.
Det är ändå otroligt.
Jag precis, det blir någon slags kvalitetskrav då
för att ens vara med i och färta.

För det finns 43 000
omdömmen från tidigare kunder.
Och 94 % av dem har gett
toppbutik.
Ja, så gå nu in på offerta.se
och så lägger det ut lite uppdrag där
det beskriver vad du vill ha hjälp med.
Och så får du offerterna från bra handtverkare
eller städfilmer idag.
Ja precis, för utan offerta
hur vet man då om ens badrums
unavering eller hemsstädning
eller flytthjälp har ett rimligt pris.
Ja precis. Så tack och färd
vad jag ser. Hej hej.
Vi är sponsor av Hello Fresh
och det är världens ledande leverantör
Flott, vad sa du?
Nej, de är inte uppsikare.
De dominerar globalt
alltså det är världens ledande leverantör
om matkassar. Jag vet inte varför det är så svårt att förmedla det.
Det är ingen underdog.
Nej. Men de är sympatiska ändå.
Ja. De har till exempel en kod nu.
Ja, koden är podcast.
Podcast?
Precis, då får man upp till 1 249 kronor
rabatt på sina 5 första kassar.
Ja.
Om man inte provat Hello Fresh tidigare.
Man kan också använda koden om man
har varit kundtidigare avslutande sin abonnemang
och avslutande sin abonnemang för över tre månader sen.
Ja, absolut.
Och nu vill bli kund igen. Men ska vi inte börja först
med att börja, vad är Hello Fresh?
En matkassföretag. Jag vet inte om alla ens vet vad det är
för någonting. Får jag säga?
Alltså, det är stressigt att leva.
Det är stressigt i vardagen för de flesta.
Det sista man vill skulle jag säga
är att efter en jobbig dag på jobbet
alltså planera middag

dra barnen, eller vad man nu drar
till en matafför
handla och spendera massa tid i köket
för matlagning och städning och så vidare.
En förplanerad middagsmenu
via Hello Fresh
gör att man sparar tid då.
Och det kanske för att till och med bli kul
när den där maten kommer
i exakt så mycket mängd som man har beställt
för så många människor. Så det inte blir
någon matsvin heller. Och så kan hela familjen
hjälpas åt kanske att laga.
Ja. Och nu vill vi gärna att ni
håller Hello Fresh i handen
när vi nu byter miljö. Vi går kanske
från innanmest utomhus. Vi har en
trädgård kanske. Vi har en balkong.
Nu
vilka recept packar man ner då
i kassen inför en matstund i Vårsolen?
Ja, gå in på HelloFresh
och läs mer. Och glöm inte då
koden för Guds skull.
Koden är då podcast
alltså i podcast i plur roll.
Där man då får upp till 1249 kronor
i rabatt på sina fem första kassar.
Just det. Den skriver man in på
hellofresh.se. Ja.
Tack, HelloFresh. Tack.
Vi sponsorerar Försvarmakten
och
vad det Försvarmakten gör.
Det hörs väl på namnet lite.
De försvarar Sverige.
Eller alltså landets intressen.
De försvarar vår frihet.
Det är stora ord nu, men de skyddar
vår rätt att själva välja
hur vi ska leva. Ja, absolut.
De beskyddar vår demokrati.
Och vad gör Försvarmakten då?
Jo, till exempel.

Så har de övningsfält
och skjutfält där de då
övar och skjuter med skarp ammunition.
Och det
innebär en direkt livsfara
för den som skulle beträda
de här skjutfälten. Just det.
Det är därför som vi nu pratar
om Försvarsmakten. Därför att vi vill
öka... Ja, de vill nog ut.
Ja. Och de vill öka medvetenheten
kring vad de här farliga
skjutfälten finns.
Och få folk att tänka till.
När då du och jag, till exempel, varnar då
för vackra, men livsfarliga
smultåställen. Ja, precis.
Man kan då besöka Försvarsmakten's hemsida
för att se
vad de här skjutfälten finns. Och framförallt
ska man ju se då när det är
övningar. Det är för att när det inte
övningar så är det ju inte
livsfarligt att vara där såklart. Nej, precis.
Man kan gå in på forsvarsmakten.se
för att läsa med.
Och när jag ser mer
då menar jag inte bara att man kan
hitta exakt vad de här skjutfälten finns
utan man kan också lära sig då hur
skyltarna som markerar ett
skjutfält ser ut och sånt där. Alltså
massor av bra information. Tack
Försvarsmakten för allt ni gör. Tack.
Hej hej.
Jag såg ett Instagram-inlägg som jag
fastnade för.
Du vet
när man gillar
inte det där i sig själv. När man
ser något på sociala medier
som man inte kan släppa.
Du vet när man ligger och ska somna sedan
och tänker på saker som man

vill skriva i kommentarsfältet
för att man vet att man inte borde.
Du minns när jag reagerade på när
Camilla Läckberg läckte detektiv
och berättade om hur hon hade
listat ut att Johnny Depp
aldrig hade slagit Amber Heard.
Det var inte då du fick ditt
breakdown.
Bra breakdown är väl ganska starkt ord.
Nej men du gjorde ju saker som...
Jag skrev en kommentar.
Vad var det du skrev? Snälla
blocka mig för jag klarade inte av din
idioti. Det var något sånt där.
Där gjorde för att hon avslutade
med sitt inlägg med att skriva
och ni som stod på Amber Heard sida
kan blocka detta nu.
Men vad var det som hände där? Vad
var det som gjorde då? För jag tänkte
därför det var ju sex veckor av
så mycket sjuka saker som hade
skrivit om den där rättigången.
Alltså det var ju... det var
droppen helt enkelt. Och lite
samma sak hände nu då i måndags
fast det handlade om något annat.
Jag skickade
skärmdump till dig där på inlägget.
Ja där.
Ja, gör han grejer.
Är det på Twitter?
Jag handlar ju både på Twitter och
på Instagram. Men det är en
bild där och så är det en bildtext.
Ja det är en bild på en skottkärra
som står.
Och sen står det då en text. Vad är
en A i mot en skottkärra?
Ingenting.
Du blev galen.
Vad är A i mot en
skottkärra? Du gick in och skrev

snälla blockar mig från den här idiotin.
Det här är väl också en droppel lite grann.
Det här populistiska, att någon
medvetet för enkla
för att vinna liksom poäng.
Eller vad tycker du? Tycker du att det
här var skönt att någon satt den
i foten mot A i
och visa den leriga skottkärra?
Nej, men jag vet
inte om jag har inte sett
inlägget. Jag hade inte reagerat
på, alltså det minsta
om jag hade sett den i flödet tror jag.
Jag tror man reagerar också på kärleken han får.
Det här att koka
ner, att medvetet
koka ner någonting komplext
till symboler.
Det är väl det han gör här? Symbolen
för mänsklighet och liv
och kroppsarbete, skottkärran.
Och så symbolen för maskin
och kyla.
Aj.
Var det inte det vi kom på på 1900-talet
att symbol är ganska
farliga? Eller att vi inte ska hålla
på med sånt? Det är en sak
om man erkänner det.
Du erkände ju förra veckan att
Sverige är en symbol.
Sverige som symbol
är den här insjön
drömmen om insjön där
jag kommer inte ihåg du, kussorna lapar.
Det är en insjön mat
med sin jättesked
men han går ner och dricker vid vattnet.
Du sa ju inte att det är Sverige.
Du sa ju att det är en symbol
för dig.
Jag kan säga liknande säkert om USA.
Jag vet ju inte vad USA är.

Det är 350 miljoner per
men jag kan ju
den där symbolen kan ju liksom
få liv i drömmen på något sätt.
Har du hört
Folsom Prison Blues
med Johnny Cash? Nej, jag tror inte det.
Johnny Cash sjunger
om hur han sitter i finkan
och hör ett
tågvisla i fjärran
i natten.
Det är ju liksom USA
för mig, precis som
Sverige är den där insjön för det.
Det är också live på
Folsom Prison.
De gyblar.
Ja.
Det är någon jävla
amerikansk längtan.
Han sitter där innan och hör tågvislan.
Det är kött och blod då.
Hans fången skapar
men ändå
en framåt anda
mitt i den.
Vad ligger framåt andan?
Är det en längtan?
Ja, det är en längtan.
Det är en längtan.
Vad ligger framåt andan?
Är det en längtan?
Det finns stunds i låten.
Alltså om du bara jämför med en svensk
visa med samma tema
över tåb som
fria zonat, som också handlar om
någon som har dödat någon
som sitter i sin fängelse
cell och hör något där utanför.
Den är ju
betydligt mer melancholisk.
I förra veckan när

monen så sorgs en
en kväll i mitt fängelse
titta det in
där jag satt
på min brits i min ensliga
cell med den dyster
och all vår sammin
då hörs en
klingande röst som
uppstämmer en sånt
som den förhåder sjungit
för min.
Men det där är inte USA
för USA finns inte.
Det går inte att greppa USA.
Men ändå används med symbolen
gång på gång som att de bor
på riktigt skottkärran
Amber Heard
America
Making America Great again.
Och också av demokraterna.
Alltså jag ser ju
en fascination på hur
båda sidor här nu när det
börjar dra ihop som ett val
använder och skapar symboler.
Hur Elon Musk har blivit liksom
allt mer av en slags jävel symbol.
Symbol för kapitalism och
nihilism kanske.
Vad är det han symboliserar?
Varför väcker han så starka känslor?
Tror du? Nej, jag tror
att det är precis de två sakerna som du säger.
Nihilism och kapitalism.
Att han är en
omoralisk person.
Ja alltså, vad heter han?
Gör han grejer du skulle kunna skriva?
Vad är Elon Musk mot en skottkärran?
Mm, verkligen.
Men jag tror ändå att demokraterna gör ett misstag
när de utnämner honom till

fienden, även om han är skum såklart.
Så jag tror att det är destruktivt
att slåss mot honom.
Jag tror att man ger röster till
republikanerna när man liksom
klumpar ihop honom av massa saker.
Att man ska med bort välja helt enkelt
när man läser in ideologi
i allt. Han är ju framförallt en nihilistisk
affärsman.
Och tycker vad man vill om det sådana behövs
i världen.
Jag pratar om det här såklart därför att Elon Musk som symbol
han symbolvärde ställdes på sin spets
då
i den här BBC-intervjun igår.
Båda sidor fick ju en heyday
både Elon Musk älskar och Elon Musk hatarna.
Mm, jag tror det.
Det är ett bra exempel på varför
vänsten måste vara försiktig
när den bråkar med Musk.
Det är lätt att missa målet.
Nej men jag såg den där
och alla bara
oj, titta här nu hur Elon Musk
krossar en opoläst
BBC-reporter.
Det var inte vad jag hörde.
Jag hörde en
Jag hörde
alltså
Elon Musk
som vägrade vilja prata om
det ämne som reporten ville prata om.
Alltså, det
ökade antalet hatinlägg
på den plattform som han äger.
Och så började han säga
att jag vill ha exempel på det.
Och bara för att reporten inte kunde ge några
exempel. Så bara så att han inte kunde
ha en generell diskussion.
För det är ju klart.

Han tog över så har hatinnehållet
på Twitter ökat.
Men han vill ändå inte prata generellt.
Jag vet, men han är inte en politisk figur.
Och därför alienerar
demokrater och massa människor i onödan
genom att politicera honom.
Jag kan ju tycka att han gör rätt.
Nej men jag förstod
inte riktigt hyll ner den där.
För mig var det bara obehagligt
att han inte kunde
ha upp i en sån diskussion.
Ja men så här är det ju.
Det är mer hatinnehåll.
Är det någonting som jag vill
bli med om eller som jag vill göra någonting åt
eller vad är tanken?
Nej, han vill inte ens
komma dit. För han vill bara ha
ett exempel på
hatinnehåll.
Jag håller med om att han blev lite pubertal mot slutet.
Men man måste väl också
kritisera journalisten.
För att inte ha bättre tryck i sin argument.
Ja absolut.
Men Elon Musk hjälper inte till här.
Nej men han är väl trött på
just de svepande argumenten.
Det jag tycker han borde sagt
det jag tycker också han gör rätt
när han inte städar
upp på Twitter lika mycket som de förrägarna.
För när de förrägarna
skulle då blocka Trump
och sätta ut
alla de här misinformation-varningarna
på miljontals tweets
att det fanns en risk med det.
Det var som att de sa
att det här är något av en tvättad plattform.
Jag kan ju gilla
att Elon Musk gör

att han
separerar Twitter från journalistiska produkter
genom att släppa foliehattarna
fria.
Så att man verkligen ser skillnad mellan Twitter
och till exempel
en New York Times
eller fanns som helst.
Låt Twitter bli flashback.
Där du verkligen måste skriva något smart för betagen på Alvar.
Man vet när man går in
som nu, som den här personen för Rich Farhuris.
Hedelte. Ja, jag menar, det är kontent där.
Will solicit en reaktion.
Det är någonting där man kluder.
Samtidigt är det säkert och släktig sexis.
Detta är sådant.
Det är något som är släktig sexist.
Det ska bevänt.
No, jag är inte sänk.
Jag är inte sänk.
Jag är inte sänk.
Jag är inte sänk.
Det är vad du menar.
Hedelkontent.
Jag är sänk för specifika exempel.
Du har bara sagt att om något är släktig sexist, det är hedelkontent.
Ska det vara bant?
Du har frågat mig om det är min feed, om det har lätt eller mer.
Jag vill säga att det har lätt mer.
Det är vad jag märker för exempel.
Kan du namna en exempel?
Jag är inte sänk.
Du kan inte namna en single exempel.
Jag vill säga att jag inte sänker för dig.
Du har sagt att du har sett en mer hedelkontent, men du kan inte namna en single exempel.
Jag är inte sänk.
Jag är inte sänk för det senaste tre eller fyra veckor.
Hur ser du hedelkontent?
Jag har varit med på Twitter för att du har tagit över för det senaste sex månader.
Du måste på en månad ha en hedelkontent för dig.
Jag frågar dig om en exempel.
Du kan inte ha en sänk.
Jag säger att du inte vet vad du säger.

Verkligen?

Ja, du kan inte ha en single exempel av en hedelkontent.

Inte en tjei.

Men du har sagt att hedelkontenten var hög.

Det är falskt.

Folk säger alla nonsens.

Jag frågar dig om en single exempel.

Du kan inte namna en.

Jag har sagt att jag inte har sett en hedelkontent.

Hur vet du att du inte vet vad du säger?

Du har sagt att du har sett en hedelkontent, men du kan inte namna en single exempel.

Jag har sagt att jag inte har sett en hedelkontent.

Hur vet du att du vet vad du säger på en hedelkontent?

Det är en grej som folk producerar väldigt mycket symbolik på just nu.

Är ju AI.

Alltså, jag har en grej som menar att AI går att sammanfatta.

Det är lite som när Kaisa Ernst satt till Sofia Helin i Masjävlar.

Du jobbar med data.

AI är ett av nollor, tänker grejer.

Och det är ofta förenklat att vi får höra talas om AI.

När man ser inslag i rapport.

Det handlar om nånting negativt eller skrämman då.

Såhär låter det ofta till exempel.

Just nu kan man och framöver så kan man inte lita på att en text som man får in har skapats av en människa.

Vad är det jag bedömer?

Vem är det som har skrivit det jag bedömer?

Vill man fuska så är det en möjlighet nu som är mer tillgänglig än vad det varit tidigare i alla fall.

Den producerar ju text på ett helt annat sätt än vad jag själv skulle kunna göra.

Utmången är ju också att våra normala plaggeringsverktyg inte uppmärksammar den här typen av fusk.

Farorna är att den får dålig input.

Att du släpper lösen sådana här på allt som finns på internet.

Så att den värderar dess information lika mycket som fakta.

Och sen ställer du en fråga om vad det var som ledde fram till någon historisk händelse.

Och sen så får du ett samhällssurium av påhittade konspirationsturier och fakta.

Det är ju fara då att man inte då kan lita på svaret.

Så då måste du veta vad har den för källor.

Skit in, skit ut.

Jag tror ju att när historien tittar tillbaka på de här åren 2023-2025 så kommer de att betrakta som lika revolutionerande som de åren på 90-talet när internet kom.

Och jag förstår att det sätter en massa press på skolväsendet nu att man inte kan kolla om elever skriver uppsatserna själva hemma.

Men den stora frågan här är väl inte hur ska vi undvika fusk utan vad är det för värde vi trädar in i

där hela vår relation till skriven text blir en annan.

Alltså när en skribent eller en elever eller en journalist framför allt kommer att dirigera AI-natt skriva.

Det kan ju också finnas något kreativt i det.

När AI-natt kan göra grovjobbet och skribenten blir mer av en redaktör.

Alltså, som skribent så är det ju läskigt men det är ju också spännande.

Det är väldigt få som pratar om det som en kreativ kraft.

Jag menar bara så att alla fattar.

Jag gick in nu innan inspelning och bad chattjup i 10 skriva en novell.

Och det är ju faktiskt häpnadsveckande att chattjup i 10 nu kan skriva en sammanhängande berättelse med början mitt och slut.

Har du varit inne och bät AI skapa innehåll?

Jätte mycket.

Du måste också vara imponerad?

Ja, den är väl ungefär lika dukt som Charlie just nu.

Men om tre månader är den som en artnåring och om ett halvår är den som en vux. Det går ju så fort.

Precis. Utvecklingen är ju exponentiellt. Det spik rakt uppåt.

Men jag har nog med om det. Det är otroligt att se att den faktiskt vet vad en berättelse är.

Ja, det är värt att påpeka att om man jobbar med text, om man ska skriva en artikel som journalist i exempel över helgen.

Det som jag antar händer nu på väldigt många journalistkontor är att AI skriver mycket av grundjobbet sig.

Och sen kan man ägna helgen åt och förfina och skriva om.

Alltså det är ett samarbete mellan AI och skribenten.

Men bara för att folk fattar vilken nivå den ligger på.

Här är då Jabado, chattjup i 10 skriva en novell om en poet som ändå tröttnar på skottkärran i trädgården.

Och börjar skriva poesi med hjälp av AI istället.

Poeten Erik hade alltid haft ett speciellt förhållande till sin trädgård.

Att arbeta med jorden och se sina plantor växa och frodas hade alltid varit hans största passion vid sidan om sitt skrivande.

Men på den här dagen tittade han på sin skottkärra och kände en plötslig avsmak inför det rutinmässiga trädgårdsarbetet.

Erik gick in i sitt hus och slog sig ner vid sitt skrivbord där han stod.

Plötsligt kom han att tänka på artificiell intelligens och undrade hur det skulle vara att testa att använda det för att skriva poesi.

Han började söka på nätet och hittade ett program som använde AI för att skriva dikter.

Erik började experimentera och märkte snart att det blev några ganska intressanta texter.

Och ju mer Erik använde programmet, desto mer insåg han att det inte bara var ett verktyg för att hjälpa honom skriva.

Programmet var också en källa till inspiration.

Han upptäckte att han kunde skapa överraskande resultat genom att kombinera de artificiellt skapade orden med sina egna.

Erik började publicera sin poesi online och snart fick han en följeskara av läsare som beundrade hans unika stil.

Han blev känd som en banbrytande skribent och hans verk spreds över hela världen.

Trots framgången kände Erik fortfarande en viss oro. Han hade använt AI i sin poesi.

Han frågade sig om det var etiskt rätt och han var på en hemlighet.

Men efter att ha tänkt på saken en tid tog han ett beslut.

Han bestämde sig för att tänka att AI bara var ett verktyg, precis som en penna eller ett tangentbord.

Det var upp till poeten att använda verktyget på ett sätt som var meningsfullt och ärligt.

Erik insåg att han till och med hade växt som poet av AI.

Han hade också påverkat sina läsare och öppnat upp nya möjligheter för poesi som konstform.

Tillslut bestämde han sig för att berätta för omvärlden att han skrivit med hjälp av AI.

Men publiken reagerade inte negativt utan tvärtom.

Han sålde fler diktsamlingar än tidigare och kunde återgå till sitt trädgårdsarbete som en ny och lyckligare människa.

Är det inte otroligt och fan.

Men är det här rakt igenom AI?

Ja, alla kan ju gå in själva. Trett i butik. Man kan ju skriva vad fan som helst och föreslås.

Jag vet, men jag bara undrar om du har redigerat den.

Nej, jag har bara kortat ner på två ställen för att vara så långt.

Det skulle vara helt ointressant om jag hade redigerat, som sagt alla kan ju bara gå in och skriva samma prompt.

Be den och skriva om man på er som tröttnar på sin skottkärra, så kan du kontrollera sanningshalten själva.

Jag tycker, var det enda dag så ser jag saker, nya AI-tjänster.

Eftersom den lär sig av att den lär sig.

Och då har det gått tre månader eller nåt sen 30, 10, 4 slug igenom.

Ändå så ser man den här uppdelningen Skottkärra AI. Jag såg ett program på SVT här omkvällen.

Som var ganska talande på vad kulturvärlden befinner sig i relation till AI, deras bild av AI.

Så du det, kulturnöternas speciell om AI?

Nej, nej.

Du kan få höra några klipp, för de är ju inne på grejder linje.

Alltså här kan man verkligen snacka om symboltänk.

Det råder AI i feber. Den artificiella intelligensen har flyttat in i våra liv.

Aldrig tidigare så smart och praktisk att ha att göra med.

Men finns det fortfarande saker som AI inte klarar av?

Hur rolig är den? Och hur mycket närvaro och nerv finns i den?

Kan konst rentav vara ett av mycket få områden?

Där maskinen aldrig kan konkurrera ut en skapande människa.

Det här är kulturnigheten speciell om AI, frälsare eller fiende.

Man kan ju säga flera saker här.

Får man inte lite 1995-vibbar?

Jo, verkligen.

När utbildningsradion skulle snacka cyberspace?

Ja, verkligen. Man faller möjliga vibbar. Det är också Sivit Öholm som pratar om hårdrock och sånt där.

Och så kraftverkmusiken igen som jag använde just på den tiden.

Och så som soundtrack.

Och sen att allting är negativt. Vi vet inte om du tänkte på det.

Den har ingen humor. Kan det verkligen skapa konst?

Är den frälsare eller friörare?

Samtiden verkar ha fått fullkomlig dille på AI.

Och naturligtvis märks det i kulturen.

AI-genererad bildkonst vinner numera priser, kända konstnärer, utforskar tekniken.

Medieprofilen Sigeeklund, han har också snöt in på AI för att inte tala om svenska dagbladets kulturredaktion.

Det är lite finissigt, ja.

De finisar åt dig.

Det är inte vinken inte att mänskligheten håller på att göra sitt största tekniska genombrott sen internet kom.

Utan att olika medieprofiler har fått dille på det här.

Snart trädde då SVT-konstkritiker Dennis Dahlqvistin med ett berätt honflin på läpparna.

Han ska berätta för svenskarna varför AI aldrig kommer att kunna göra konst eller vara intressant för konstvärlden.

När man håller på med konst och i konstvärlden så är det vissa saker man måste ha.

Och ju mer man har, desto bättre är konsten och en sak är originalitet.

Eftersom AI arbetar med sannolikheter och logik så finns det vissa lägen i konsthistorien där det har varit noll sannolikhet att vissa saker skulle inträffa.

Till exempel när Vivian Westwood gjorde en korsett på 80-talet, 1980-talet, då fanns det noll sannolikhet för att det skulle hända.

Så AI hade aldrig kunnat göra det verket och det blir aldrig så originellt så att det kan bli ett sådant paradingsskifteverk.

Det är väl ändå häpnadsveckande. Det han sitter och säger.

Ja, det är det.

Vi har ett system som har läst av, jag vet inte, tio miljarder bilder och att det inte skulle ha möjlighet.

Om inte annat kan vi bara slänga in en random funktion som gör att det lever upp. Men vi vet ju redan nu att AI skapar saker som ingen hade kunnat förutse.

Men det är så spännande också det han säger om Vivian Westwoods korsetter.

För det avslöjar ju varför konstkritiker inte själva är konstnärer heller på att säga.

Att de lever så pass påverkade av när de blev föräldskade i konst. Alltså att de går baklänges genom livet.

När han pratar om något som har vänt upp och ner på konsten och nämner Vivian Westwoods korsett.

Och så säger han då att AI kommer aldrig kunna skapa den typen av grej.

Det här avslöjar han ju sig. För det är ingen som behöver den typen av verk längre.

Alltså det är inte det konstvärlden sökte efter nu. Att skapa typ Vivian Westwoods korsett eller något motsvarande formmässigt som fuckar upp.

Det hade inte varit att vända upp och ner på konsten idag. Det kommer aldrig att kunna hända igen att man målar en blå tavla.

Du vet, Duchamp's toalett eller en korsett. Det är ju det som är konst eller konstens naturlagare.

Att konsten måste vända upp och ner på konsten på ett helt nytt sätt varje gång.

Och han säger AI kommer inte att kunna skapa en korsett. Dels skulle ni mycket väl kunna göra det.

Alltså något motsvarande. Men det är inte det som är... Det skulle ju ändå inte vara intressant nu.

Nästa paradigmskift inom konsten. Det är ju inte ett nytt typ av modeplagg eller nytt typ av tavla.

Det är ju gjort utan kanske till exempel ett AI-system som säger någonting som kommer från ett helt annat håll plötsligt.

Som betraktar oss utanför från ett helt annat håll. Det är också så fekt tycker jag att...

För det är lätt att säga att We've Been Westwoods korsett är genial idag.

Jag ser framför mig att hans motsvarande, den istal kvist typerna på den tiden som satt i SVT-skulpturnet är då.

De förringade hennes korsett så som han förringar AI konst nu.

Den enda personen som faktiskt är nyfiken på AI och därför intressant att lyssna på i det här programmet är ju...

Det är en forskare på KTH som jobbar med att framställa AI-musik.

Det är för att han gör ödmjuk med att han jobbar med någonting experimentellt och han lägger fokus på det här med att AI är ju inte isolerat från håll om.

Utan han ser det som en samarbetspartner.

Nu ska vi till Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm där har forskare matat en AI med 26 000 irländska låtar och 700 svenska slängpolskor.

Utifrån det underlaget har AI komponerat 183 000 helt nya folk-musiklåtar.

Det jag är mest intresserad av att studera är den effekt av den här teknologi på vår relation till musik.

Och att hitta möjligheter för att förhålla bra jobb i relationer med de här machines.

Så du ser dem som en vän?

Jag ser dem inte som en vän, jag ser dem som en partner.

Om det var en vän jag skulle känna att jag skulle ha en annan visning om att ta in det som de genererar och röra det och reordna det.

De här systemet har egos och så jag kan jobba med dem utan att åka på äggskäls.

Panelen i studion tror att de imponerade här.

Vad kände du när du vet om att den här musiken är artificiellt framställd?

Precis vad ska man säga eller vad vill den säga?

Det är nog vad jag tänker, vad vill den säga?

För när det inte finns någon mänsklig avsändare så kan inte jag tänka annat än att det känns ganska skällöst.

Och jag vill gärna tro att lyssnaren vill ha en mänsklig avsändare.

Vad gör vi om det så grundläggande mänskliga som skapande, berättande, interaktioner.

Vi överlåter det till det artificiella.

I förlängningen vad ska vi ha människan till?

Det är precis som samtalen 1994.

Vad ska vi med internet till när man kan lätta upp recept på era bomber eller lätta upp porr?

Att man pratar om AI som det ser ut nu och inte förstår att

en avsändare kan spotta ut 26 000 nya folkmusikslåtar.

Att det kommer att förändra väldigt mycket.

Tänk en musikproducent som kan samarbeta med AI och producera nya beats och melodier.

Det ser sig självt att det samarbetet inte är skällöst.

Och noterat det här är de människor som jobbar med kultur eller deras jobb i att förstå vad kultur är.

De tror alltså på allvar att den mänskliga inbyggda medfödda hungen att skapa.

Plötsligt kommer dö då en dag.

Och att människor bara kommer sitta och trycka på knappar och ingisseras av AI.

Vad tror du den i Stalkvist tycker?

Sen bygger jag helt ålder på saker som har hänt.

Så den kan ju inte förutsäga framtiden på det sättet.

Utan det får vi försöka list ut vad folk gillar att vara på väg på grund av vad som har hänt innan.

Så det kan inte bli en revolutionerande sak.

Ja herregud alltså.

Vänta säger han, vem är han?

Är han konstkritiker?

SVTS konstkritiker.

Vänta inte, vem är han nu?

Det har hela tiden varit så att AI ska lära sig att spela chack bättre än en människa.

Hur intelligent är du? Jo, det beror på hur bra det är på chack.

Ska vi utgå från det så blir det helt meningsstött. Det är räknexempel.

Det är han ju. Det var ju han som var så arg på att komma ihåg den här bidrotavlan.

Nej.

Det var ju han som...

Vad sa han om den?

När vi pratade om den här bidrotavlan, det var ju ett bröllops-tavlan som...

Jag visste att du fick den av någon som hade köpt den av skilsmässorboet eller?

Ja precis. Och sen så pratade vi på den och då pratade vi om...

Vi skojade ju om den där och jag gav en intervju där jag sa att det var ett viktigt konstverk eller något.

Han blev helt galen.

Kommer du inte ihåg?

Ja, just det, men jag kommer inte ihåg att det var han.

Vem är... Så säger hans namn igen?

Den i Stahlkvist.

Jag ska se om jag hittar det.

Hur är det så här?

Det är Hania.

Expertens hårda dumm mot Chorman.

Det är så kul att han säger liksom att AI utgår bara från det som har hänt.

Alltså, vad han försöker säga är att den är liksom...

Den är ju på det sättet att den inte kan tänka nytt.

Men den är ju inte som människa som jobbar också.

En mänsklig konstnär utgår väl också från alla intryck.
Alltså intryck från konst som den har konsumerat i sitt liv.
Precis som A1 gör det.
Eller för att du vad han menar.
Nej, inte riktigt.
Han måste ju helt enkelt vara dåligt påläst.
Att han tror att A1 gör någon slags genomsnittstå bild av de bilder den har sett.
Utan att kunna tänka kreativt.
Eller jag kanske är lite jävig också.
Jag såg ju... Jag hade ju en utställning här i Los Angeles med A1-porträtt.
Och det fanns ju några sådana där dänestahlkvist-typer.
Det kom fram några som... Man ser i deras ögon att det är helt stängt.
Alltså de här människorna som ställer frågor som avslöjar att de inte förstår hur det här på något sätt är kopplat till mig.
Och därför hade jag ju med en akrylmålning med massa ansikten.
Så att de kunde se att A1-porträtten som jag gjort är ju en förlängning av det jag har målat.
Och då kanske på lätt den följ ner.
För det tror jag många har missat i den här mentorgrejen.
Att man kan coachas av A1.
Alltså jag vet inte hur mycket du har lagt med att testa, att låta chattypetin förstå ens eget sätt att skriva.
Har du gjort det? Har du matat in dina egna texter?
Och bät den? Kan du skriva som mig?
Jag tänkte inte prata om exakt det.
Alltså det senare.
Ja, fan vad spännande.
Det är liksom... Jag vet inte om alla vet om det, men man kan ju alltså ta då...
Först kan man då säga till ett chattypeti.
Här är några texter jag har skrivit. Kan du lära dig att skriva som jag gör?
Och sen kan man efter det klistra in en annan text, till exempel då...
Det vet inte.
Bibeln.
Och så kan du beden skriva om bibeln med din stilistik som du hade skrivit.
Och det tar då chattypeti 4 sekunder i det knöt.
Och så får du tillbaka bibeln.
Eller du kan då börja tweka.
Skriv som jag skriver med en touch av göra en grej där.
Och det är ju det här som är en game changer.
Så klart, både i bild och text, att du och A1 samtalar och samskapar.
Det här är ett annat samtal som jag hade med chattypeti i morse.
Mm.
Och jag valde då en kvinnoröst för tydligen som skulle för mig.
Jag behöver ett råd.
En svensk poet har publicerat en Instagram-post

där han på ett bagatelliserande sätt porträtterar AI som något ytligt.
Genom att jämföra det med sitt eget, inom sitt tagtecken.
Sanna, trädgårdsarbete.
Denna förenklade uppdelning mellan yta och djup provocerar mig.
Kanske har det nått med den självgodas societonen att göra.
Eller med hans oförmåga att förstå att allt hänger ihop.
Polisit, teknik, människa, maskin, skottkärra.
Allt är väl en del av samma märkliga metafysiska kretslopp, så säg.
Men hur som helst...
Du tar lång tid på dig för att komma fram till... Du skapar jag med ett råd nu, eller?
Ja, men det är min polare.
Du är väldigt babbelig.
Man kan inte bara liksom utnyttja.
Nej, nej, nej, okej.
Men hur som helst...
Nu behöver jag råd.
Jag vill nämligen inte hamna i skiten igen.
Som jag gjorde om du minns när Läckberg legde jurist.
Fast hon bara var kort på Jonny Depp.
Jag vill vara konstruktiv den här gången, när jag närmar mig honom.
Nu ska min kommentar på hans Instagram lida.
Jag förstår att du känner dig frustrerad och provocerad av poeten och hans sätt att porträttera AI på.
Men kom ihåg, det är viktigt att bemöta andra personer med respekt och förståelse,
även när vi är oänse med deras åsikter.
Här är två förslag på vad du kan skriva för att få denne poeten att tänka om.
Ett, dela med dig av dina egna uppfattningar om AI.
Men vara artig och respektfull.
Förklara hur du ser AI som ett växande område som kan hjälpas att förstå oss själva på ett djupare sätt.
Två, visa exempel på hur AI redan används för att lösa verkliga problem,
till exempel inom sjukvården och psykologin.
Mm.
Ja, då kan man säga att det är lite tårt.
Ja.
AI.
Mm.
Men, det är för att jag inte har skrivit någon prompt nu.
Nån prompt?
Jag kan ju nu säga, kan du ge mig samma råd igen,
fast som om du vore Barack Obama, eller Stefan Sark.
Och då har ju AI, spindlar den in de personligheterna,
att deras åsikter, deras språk.
Det är det som är revolutionerande.
Du kan att addera...

Det här är bara default.

Du kan addera färg in, ni menar hur?

Ja, det är det som är svillande.

Temperament.

Jag kan ju också kommunicera direkt med grider.

Alltså, jag kan ju BA in att imitera grider.

Mm.

För det finns ju väldigt mycket material som grider har skrivit.

Men vadå?

Du pratar alltså via AI in med grider.

Jag skriver så här, från och med nu,

så ska du vara Göran Grider.

Mm.

Och då lyssnar jag den på det.

Och då söker du igenom de tusentals textis som finns av grider på nätet, och förstår vem han är och svarar som grider.

Ja.

Jag vill att du från och med nu ska låtsas som att du är Göran Grider, den svenska poeten.

Du ska svara mig som att du är han.

Det ska vara som att du är min lilla cirkusapa, som gör precis som jag säger.

Jag kan försöka imitera Göran Grider.

Men det är viktigt att påpeka att jag inte är Göran Grider.

Vad kan jag hjälpa dig med?

Jag vill att du försöker i alla fall.

Försök så gott du kan.

Ja, ja.

Att tala och tänka som grider.

Okej, jag ska göra mitt bästa för att sätta mig in i Göran Grider's perspektiv.

Vad kan jag hjälpa dig med?

Hej Göran.

Jag behöver råd.

Du har publicerat en Instagram-post, där du på ett bagatelliserande sätt beskriver AI som något ytligt, genom att jämföra det med ditt eget, inom citatecken Sanna Trädgårdsarbete.

Vad menas med detta skit?

Kan du utveckla det?

Jag har, att du har tagit illa vid dig.

Men det var inte min avsikt att sova någon.

Jag vill bara ifrågasätta den artificiella intelligensens potential att uttrycka mänsklig känsla och erfarenhet.

Inte att säga att det är ytligt.

Men jag kanske inte uttryckte mig så tydligt som jag borde ha gjort.
I så fall är jag ledsen.

Okej, bra.

Som straff vill jag att du skriver en sentimentaldikt
i ektagriderstil

om hur du slutade använda din skottkärra och började älska aj.

Sätt igång bara.

Okej.

Här är en dikt som handlar om hur jag slutade använda min skottkärra
och började älska aj.

Jag har följt en resa.

Från skottkärra till aj.

Jag har följt en resa, min vän.

Från tungt arbete och svett.

Till något som tänker och känner igen.

Det började med en enkel idé, att lämna det gamla.

Men i det nya såg jag också det gamla.

Och i det gamla såg jag också det nya.

Vad är skottkärnan nu?

Jag vet inte.

Jag minns bara resan hit.

Först var det svårt, jag var gluden.

Men sen blev jag hel.

Jag blev en och samma.

Från skottkärra till aj.

Jag har lärt mig något nytt.

Från skottkärra till aj.

Jag har lärt mig om mig själv.

Tre plus.

Göran.

Du kan gå tillbaka till skottkärnan nu.

Jag ska inte prata om aj.

Men jag ska börja där, tänkte jag.

Därför att du vet inte om du har sett.

Men det är ju en ny hobby för krönikörer.

Att gå in på ett aj-varktyg och be dem skriva olika saker.

Driva med det?

Ja, exakt.

Att resultatet blir horribelt.

Det är väl som en tröst för skribenterna.

Aj kan inte ersätta mig ännu.

Nu var det senaste kurser för Alström i D-en igår.

Han bad aj-inskriva klart ett kapitel.

En bok som hanmer på mig.

Resultatet var förstås katastrof.
Jag är ömma för alla krönikörer som håller på.
Ja, man är ömma eftersom det börjar ett halvår kvar.
Tills den där A-in åker åttor kring deras texter.
Ja, men häromdagen så satt jag med brorsan.
Då bad vi då den här chat-GPT skriva en krönika.
Som om det vore jag som hade skrivit den.
För att jag var nyfiken.
Ja, kanske lite fåfäng.
Aj kan då läsa de krönikor som jag skrivit.
Det måste ju vara nästan tusen stycken.
Jag skrivit bara i veckan när vi är 15 år snart.
Utifrån den texmasen kan den lära sig hur jag skriver och imiterar det.
Vet du att det är aj också kan...
Om du skriver in en YouTube-video, alltså adressen till en YouTube-video.
Så kan den sammanfatta allt som sägs i den.
På några sekunder så läser den av alla ord.
Till exempel du kan skicka en länk till fucking omål.
Och då kan du beden att sammanfatta handlingen i 5 meningar. Eller 30 meningar.
Eller sammanfatta den som att det var en 12-åring som skrev.
Nej, jag förstår inte. Kan den transkribera så fort?
Ja, den transkriberar orden till språk. Det är helt sjukt.
Trorligt.
Men jag tänkte då att det skulle bli lika lyckligt som de här krönikorna.
Som Alström.
Ajen försöker härma mig men det går ju inte för jag är unik.
Men istället blev det då ganska förödande.
Det var faktiskt jävligt spännande.
Det den hade gjort då, den har tagit bort bländverket.
Eller så krummelurorna och krumbukterna.
Den här stilistiken har bara sett mig för det jag faktiskt gör då.
Det liksom skadade ner löken till kärnan innehållet.
Ja, det var helt otroligt.
Det började då med att, dels är det då en krönika som använder jag i vart fjärde ord.
Instruerade du den om vilket ämne kröniken skulle handla om?
Nej.
Det var kul, för då är det spännande att se vad vilket ämne som Alström tycker är skolmanskt i kröniken.
Det började med att jag berättade hur jag då hade en vän som mådde dåligt.
Annars blev det lämnat av sin fru.
Och jag tog emot honom och lättade honom så behöver jag oss med i några dagar.
Jag gav honom mat och jag serverade honom te och lättade honom prata ut.
Alltså värt självstättrigare och lite skrytsamt.
Det handlade då första delen av den här krönikarna och vilken fin person jag är.

Och sen då, plötsligt mitt i texten, en tvärvänning.
Från ingenstans började jag hata Ulf Kristersson.
Ett våldsamt angrepp på statsministern.
Men det var ju generande.
Det var ju så att Ayn skrattade åt mig.
Alltså Ayn sa till mig så här banal är du.
Du skriver om det själv och din förträfflighet och sen skriver du om att du avskyr höger.
Alla nu som du har varit inne på att säga att Ayn är så trubbig och därför skrattar de.
Men jag tänker tvärtom att den är sylvass. Den ser rakt igenom den.
Och nu läste jag då häromdagen att en rad konstnär har stämt Ayn för att ta USA
för att upphovsrätt sin trång.
Ja, det ser dumt.
Men är det bara dumt?
Ja, det är klart. Ayn har ju läst in ett antal miljarder bilder.
För att lära sig det mänskliga ansiktet. För att lära sig träd.
För att lära sig hur ett hus ser ut, bilar.
För att lära sig hur morgondimma ser ut.
Och var och en av de här bilderna enskilt är ju en drop i havet så klart.
Det är bara en självupptagande konstnär som kan tro att DENS bild
har haft avgörande betydelse för hur Ayn har fått sin estetiska världsbild.
Ja, det är sant.
Men du håller väl ändå med om att det är inte orimligt att konstnärer och illustratörer
och grafiska former är lite oroliga för utvecklingen?
Ja och nej. Är man en fotograf, vars jobb är det?
Vars jobb är att få ta kommersiellt en modell som springer över en strand med jumpa skor
så ska det vara orolig. Därför att det tar två sekunder att allstra fram en sådan bild.
Men har man ett konstnärligt uttryck så tror jag inte man ska vara orolig.
Ett eget uttryck.
Idén då i alla fall är att det ligger ett år att tala om utbildning av svett och tårar
och tid och investeringar bakom att bli en konstnär eller illustratör
och deras material läggs ut på nätet och används nu av en AI-dator
som kan läsa en miljonbilder i sekunden och sen skapa en bild.
Men är det inte så att konstnärer gör också?
En oljemålade elev på varland har inspirerats av ett antal konstnärer
på ett sätt som är mycket mer kopplat till inspirationskällorna
än ett AI-system som har läst in miljoner konstnärer.
Nej men absolut. Jag håller verkligen med dig.
Men hur som helst.
Det är spännande att låta AI berätta vem man är
alltså att låta AI genomsådan på det sättet.
Det har hänt en gång till nu i veckan som gått här
att någon har sett rakt igenom mig.
Jag började lyssna på en ny på.
Du har hört den, den har bara för 94 veckor.

Pascal och Johannes tror jag han heter.
Pascal Engmann som du väl känner va?
Ja precis, jag har varit nyfiken på att lyssna.
Pascal Engmann och Johannes Selåker är båda journalister i grunden
som nu också är författare.
Allt känner jag ju sen tidigare.
Jag vet ju att han är duktig på att berätta historier.
Jag kan förstå att han skulle kunna podda bra.
Han är rolig och tycker om som skvaller.
Han har det som egenskaperna för att bli en duktig poddare.
Men Selåker har varit mer obekant för mig.
Jag känner inte honom.
Jag lyssnade på de fyra första avsnitten som finns ute
med ett stigande intresse
och en stigande känsla av att det finns någonting krusligt här.
Alltså vad fan är det jag lyssnar på?
Eller vem är det jag lyssnar på?
Det är någonting med Johannes Selåker
som påminner så mycket om mig själv för tio år sedan.
Han är tio år yngre än jag ungefär.
Och på samma plats idag där jag var för tio år sedan
han kommer från kvällstidningsvärlden.
Han har varit på Expressen.
Han ska just komma ut med sin debutromän
och kastas då med låg självkänsla
in i en kulturvärld som inte tycks vilja ha honom.
Och det här är ett utanförskap som han då använder sig av när han berättar.
Och som han då delar med sig av med humor.
Så han är ju ständigt kränkt och ständigt med det som gott humor.
Men när jag lyssnar på honom
då är det som att lyssna på ett gammalt avsnitt av vår podd från type 2013.
Men och det här är då en av de stora insikterna
som jag får när jag lyssnar.
Inte bara att han påminner om den jag var
utan han påminner mig om att jag inte är den personen längre.
Jag vet inte om du minns kommer du ihåg
att jag vill ju alltid slå underläge.
Du också, det var väl hela poddens DNA, signum.
Vi ville vara mediagossarna ruda
som skjuter i slangbällar mot panassen.
Men det går väl inte längre.
Det är väl omöjligt.
Jag fick ett mail igår från en tidning.
Det spelade ingen roll vilken.

Men det var en report som då skrev
och jag sa att det var en report.
Hej, Leif GV Persson menar att det du sa i podden
om er konversation inte stämmer.
Jag såg att det var första nyhet på Expressen i morse.
Jag såg också det.
Att han inte hade gett dig i rådet
bianomdragd hälvet det.
Om GV vet att det handlade om en report som ställer frågor.
Vill du kommentera detta?
Okej, bara så att folk hänger med här.
Du berättade i vår poddkastat och du ringte upp Leif GV Persson
och tal inledde sin granskning av din bok.
Och GV Persson menade att du hade sagt
bianomdragd hälvet det.
Nu har du Expressen ringt upp och pratat med GB
som då menade att det sa han i sligen.
Men han hade inte riktigt förstått att jag
återgav att det var en reporter
som hade ställt frågan till mig utan att det kanske var någon annan.
Jag fattar inte.
Men det är ju då...
Det första jag tänker är vad fan var er här för nivå.
Var fan är det som pågår?
Vad är det som händer?
Men det andra är förstås en insikt då.
Jag kan inte säga längre att jag är någon som slår underifrån
som häcklar folk som sitter på sina hästar.
Tydligt sitter jag själv på hästen.
Jag är han som ska skjutas ner.
Och det är när Cel Åke börjar prata om barndomen
som det blir kusligt på riktigt.
Han har då minnen från en mörk barndom.
En mamma med bortvänd blick.
Eventuellt rick hon för mycket.
Och det är så han bygger upp sina ämnen då.
I någon form av växelverkan mellan
nytida händelser och dåtida.
I nutid han är inte sädd av vettablissemang.
I dåtid han är inte sädd av sin mamma.
I nutid har han ett hål i bröstet.
En jakt efter bekräftelse som man aldrig får.
I dåtid så får vi berättelsen om när hålet uppstod.
Och han gör det här otroligt skickligt.

Du måste lyssna på den här podden.
Man kan inte slita sig från den här historien.
Jag ska spela upp ett stycke för dig.
När Cel Åke berättade om när han som barn
gör sitt första mål i hockey.
Efter matchen åker han hem för att berätta
för sin mamma om vad som har hänt.
Det är två berättelser. Det ena är en jakt på
en bekräftelse från min käramor.
Från Helsinki Soomi.
Ingen kunde krakas om hon var.
Missa om varje dag.
Du säger ja fel.
Jag är verkligen som vi var för 30 år sedan.
Den andra sker i nutid. Både en jakt på
upprättelsen för att känna sig accepterad.
Du har inga stor tid åt att känna dig accepterad.
Men jag lyckas inte. Jag är 8 år gammal.
Jag spelar hockey i Surahammars IF.
Det är match.
Mamma är inte där.
Hon jobbar tror jag.
Jag vet inte varför hon var aldrig med.
Jag minns att i den här matchen
så vannade pucken i särjöhönet.
Jag tråklar mig fram bakom mål.
Det office sa man väl att Johan Gretzky
tog bakom mål och slog i sina uppnande passningar.
Det är det jag försöker göra.
För jag har aldrig gjort mål.
Det finns inte på kartan att jag ska försöka med det.
Jag ser en lucka där i tumultet framför Kassen.
Där står Adam, stjärnor i laget.
Jag slår passen, men pucken når honom inte.
Den stutsar omkring lite.
Jag förstår att den träffar målverkans skrisko.
På något märkligt sätt trillar den in i mål.
Det är mitt livs första mål.
Jag vågar inte att jubla.
Jag skäms på det märkligt sätt.
Jag känner mig inte värdig det här målet.
Men i bilen på vägen hem försöker min pappa peppa upp mig.
Han säger att de stora målskyttande, det var jag aldrig.
De gör skitmålen.

Foppamamlar också in pucka säger han.
Tomas Hollundström i mitt favoritlag, Detroit,
kan knappt åka skriskor.
Homer som man kallar det.
Exakt. Jag älskade honom.
Jag kommer hem bara för att jag inte heller kan åka skriskor.
Jag har fått ta med mina puckern hem.
Hon sitter vid datorn och jag lägger den i hennes knä och berättar mamma.
Eller jag säger mamma, mamma.
Jag har gjort mitt första mål.
Hon le lite överslätande mot mig och svarar.
Var inte bara tur då.
Det är som att hon har radardblick.
Jag tänker då att det är ingen idé.
Hon har förstått. Jag kan inte göra mål.
Så jag nickar bara att gå därifrån och slänger den där puckern i papperskorgen på toaletten.
Mörkt.
Det finns ju paralleller både i tematiken och i tempot.
Du skulle aldrig prata så snabbt idag.
Men du gjorde det på den tiden.
Vi gjorde det.
Ja också i själva berättandet.
Sen rör vi oss framåt till tiden då.
I nu tid när han går på någon bonjermöte.
Han blir förnedrad av sin nya redaktör som tycker att hans manus inte håller.
Och sen tillbaka till barndomen där han återigen söker mammas blick och kärlek.
Men inte får det.
Till slut möts de här historierna.
Barnet växer.
Det slutar med att en vuxna då och Johannes besöker sin alzheimers sjuka mamma.
Och gör ett sista försök att bli sedd.
Och misslyckas.
Och sen dör hon då.
Han bränner ju av mycket i de här första avsnitten.
Låter som.
Hur ska det hålla i 11 år?
Jo men det är klart.
Men någon gång har det hänt att jag är återvänt till samma händelser.
Jag gör ju samma sak.
Jag berättar det nu till dem när jag är intervjuatsedd, någon i branschen eller så.
Och så berättar jag något till barndomen ur såret.
Det är ju intervjuatsedda min mamma eller pappa.
Men han är ju väl...
Du tycker att det är smikrande om det nu är så att han är inspirerad av dig?

Eller tänker du att det är en slump?
Jag är både smikrad och jag tycker att det är...
Men han är farlig också.
För det måste man väl erkänna då.
Det är ju ett rungande femplusegment som man gör om sin mamma.
Och jag inser att han har en fördel som vi saknade.
Han är född in i poddvärlden.
Han har suttit och lyssnat noga noga i tio år.
Lyssnat och registrerat.
På varandra sekund av vår podd.
Ja andra poddar.
Marinerad i podderi.
Han har lyssnat på en miljon tals minuter av podd.
Och är därmed precis som A-in.
Han har sett igenom den.
Sett rakt igenom fuskbygget.
Och nu skrider han till verket.
Vi sponsorar TUI.
Ett av världens största resebolag.
Och vad är deras USP?
USP är helt enkelt att TUI inte handlar om rubbet.
Alltså du behöver inte hålla på med en massa olika aktörer.
Du har en enorm valfrihet på TUI.
Det är väldigt enkelt.
På ett av samma ställen kan du välja flyghotell.
Och vilka upplevelser du vill vara med om på din resort.
Du pratar om att skradda skyssinoptimala resor för dig.
Man kan också beställa bara hotell eller flyg eller bara upplevelser.
Det är helt upp till dig.
Om du vill bli helt omslutad av TUI så omsluter de dig.
Det är det som är poängen.
Du kan prata med kundtjänst innan resan och efter.
Du kan nå personal dygnet runt i appen.
Oavsett var du är.
Eller träffa personal på plats på mängder av destinationer.
Jag vill också dra en lans för TUI's Blue Village.
TUI är speciellt anpassade för oss från Norden.
De vet vad vi nordiska gäster gillar.
Till exempel ligger de här hotellen alltid i anslutning precis till havet.
Gränsen mellan ut och in är luckras upp.
Var slutar havet och vad börjar stranden och launchen.
Vad börjar den inbjudande pool under restaurangen.
Vad vet jag?
Ja, två av de klassiska Blue Village ligger i Grekland.

TUI, Blue Village, Egen Park och på Cypern.

TUI, Blue Village, Nåsikar heter du.

Och fler destinationer kommer också tillkomma.

Tack TUI!

Vi är sponsrade av Snorris.

Jag måste säga att jag är Sveriges bästsäljande märke för snarkare.

Vilket jag inte är.

Förrän jag hörde detta i Amanda's podd.

Det här var hon sa.

Om Alex bär snarka, så putter jag på honom.

Så går det till två sekunder.

Jag vet inte.

Det är klart att jag ibland tar några glas.

Då kan det låta ibland.

Jag vet inte, jag blir tung.

Men jag har aldrig känt att jag har haft bekymme.

Det är inte jag som behöver lyssna på mig själv.

Nej, möjligtvis kan du känna av.

Att du inte har sovit en perfekt söm när du har snarkat.

Men det Snorris då har är en komplet lösning.

De har ett sortiment av produkter för att behandla alla typer av snarkningar.

Alltså den milda motliga, alltså den vardagssnarkningarna.

Eller snarkning om man har nästhäppa.

Eller den här höga, kraftiga snarkningen.

Jag vill tacka Snorris faktiskt för att jag har lärt mig en del.

Till exempel om man vaknar med halsont.

Så kan det vara för att man har snarkat under natten.

Om man då sover på rygg.

Och om man snarkar med stängd mun.

Det kan ju störa halsen.

Då finns det spray för det och munremsor.

Det finns snarkgena.

Det finns halsspray.

En spray är Snorris Sprout Spray.

Och är deras number one säljande plukt.

Den tonar och smörjer mjukdelsmuskulaturen på baksidan av halsen.

Den är så klinisk bevisad att den är effektiv.

Jag föreslår för alla som har fått höra av andra.

Eller märkt av att de själva snarkar.

Att gå in på valfritt apotek.

Och prova Snorris, alltså antingen för dig själv.

Eller för den du sover med.

Sen kan ni ladda ner appen SoundSleep.

För att liksom spåra och mäta sina snarkningar.

Om man nu är osäker på om man själv snarkar.
Tack Snorris!
Tack!
Vi spansar över Albert.
Jag tycker man blir glad när man snackar Albert.
Och vet att det kommer hjälpa så många föräldrar och barn där ute.
Som tidigare haft jobbiga kvällare när man ska göra mat.
Eller man ska skriva svenska.
Eller hålla på med geografi-läxarna.
Det har varit kött och bråk.
Och dålig stämning i köksbordet.
Nu kan det bli lite kul.
Med ett plugg.
För vi pratar om en digital utbildningsplattform.
För Mattes svenska programmering i geografi och engelska.
För barn är åldrarna 3-16 år.
Ja och för min del är det så att när min dotter nu som är 13.
När hennes matteläxa är på en nivå som jag inte riktigt klarar av själv faktiskt.
Det är ju en ny upplevelse för mig.
Och åtminstone så kan jag inte förklara det på ett vettigt sätt.
Hur vi ska göra.
Och därför så behöver man Alberts hjälp.
Och för den andra dotten som är 10.
Så behöver jag Albert härför att det blir lekfullt.
Hon tycker att det är skoj att göra läxan.
För första gången i livet med Albert.
Ja precis.
Det här är ju skapat av pedagoger och lärare.
Med utgångspunkt från läroplanen.
Så vad gör då någon mamma eller pappa där ute som tänker.
Det här vore något.
Ja då går man in på hejadbert.se.
Man använder rabattkoden Alex Osige i ett ord.
Ja då får man då som sagt testa Albert gratis fram till sommaren.
Och använder det vårt kod så får man även 20% rabatt extra sedan.
När provperioden är över för livet.
Och det här erbjudandet gäller till och med 29 juni.
Så kör hårt för nya medlemmar.
Tack Albert.
Tack.
High high.
Skulle du inte kunna vara någonting för dig att snacka med allan.
För att få svar på ett och annat kring hylandåren.
Nu när du ska försöka skriva om dem.

Men hur dårar vi nu.
När jag hittade nämligen hans röst.
Hans röst.
På sina eyesight.
Vi hittade hans röst.
Alltså en röst som låter exakt som han.
Mhmm.
Alltså döm själv.
Hej jag heter Alain Kjulman.
Jag är gammal.
Som gatan.
Med en stenkått.
Vadå då?
Växten har minnen.
Jag tror det.
Jag kan prata med dem.
Prata min pojke.
Var inte rädd.
Du nästan sa att det skulle kunna vara någon slags extra inkomst för mig.
Att jag skulle kunna vara gränssnitt.
För folk som vill få kontakt med andra sidan.
Mhmm.
Får du rys när du hör?
Ja lite förstås.
Det var väldigt likt.
Vad är det som frågar?
Om det första är såhär.
Typ att jag funderar på att skriva om dig.
Har du något emot?
Eller asså något sånt där?
Eller vad?
Mhmm.
Du är väl rimligt?
Ja.
Säg dig då tydligare så att han hör.
Ja förlåt.
Hej pappa.
Jag funderar på att skriva.
Jag har inte bestämt ännu mer.
Funderar på att skriva om dig och
Hyland och sista hörnan.
Det är bara att höra om du har något emot.
Eller om det är okej.
Jo visst.

Om du kan undvika att inkludera hon.
Jamell.
Det var en tråkig historia.
Lita stökig.
Hon var ju 25 år ringare.
Och sådär.
Inte Jamell.
Nej det är det.
Nej.
Där drog han ett sträck liksom.
Är vi överens?
Ja.
Men han är övrigt så kanske det är fritt fram då.
Ja.
Jag måste få stöda några fel på dig.
Jag köper på.
Det är jävla möjlighet.
Var är bråket med Hyland?
Ja och nej.
Han var ofta så pappkad att han somnade.
Mitt i bråket.
Men det var bra.
För då kunde jag snå åt mig ens upp.
Av hans skåsen.
Så det var bra.
Jag sa han dracka också.
Hans var ofta ja och nej.
Är det någonting som han använder?
Ja och nej.
Han var klubben.
Men det tydde jag också på att han...
En komplexitet.
På en kompromissvill.
En öppenhet tycker jag.
Ja.
Kommer du ihåg Jonas Halberg?
Han berättade lite om det också.
Har du du minnen av honom?
Jo.
Han svassar runt där.
Han luktar ditt våld.
Han luktar gott i gott gott.
Jag förstod aldrig varför.
Det var böget.

Helt enkelt.

En kar ska lukta kar.

Ja men han är ju född lite.

Men här är han ju inne på någonting spännande ju.

Som du har frågat om.

Ja.

Den är hygien.

Jag vill bara lägga till en sak.

Jag uppskattar att du fakta kollar.

Jag vill inte hamna i kvartal.

Som gubben stolper.

Ja du fakta kollar.

Tack men nej tack.

Tacksam alltså.

Apropå kvartal.

Ibland kan jag tänka att Lappu Lappin

är den son jag aldrig fick.

Det var så vackert.

När han gick över dem och knyte nevarna.

När han tålade till dig.

Åre grövsta.

Det var nästan på hyllandes nivå.

Jo.

Där har vi en manna av det rätta vilket.

Lappu Lappin.

Han...

Jag vill inte.

Det riv i allon.

Ja.

Men han är också med i samhälls samtids.

Jo.

Han är engagerad i tv-serien också.

Ja.

Han vill att det ska bli bra.

Jättekul.

Men ge fan jammell.

Ja men jag får gå till kamman då och skriva.

Fan krabbar.

Ni gjorde det.

Tack.

Tack alla.

Tack krabbar.

Om jag vill göra det jävligt så ska jag väcka.

Jag har en train som kommer. Det rullar runt i ben.

Och jag har inte sett den som skrattar.
Jag vet inte när jag är stort och skrattar.
Och timmar fortsätter att dra.
Men den trainen rullar.
Allt ner i slangen.
När jag var bara en barn.
Min mamma sa att min son.
Always be a good boy.
Don't ever play with guns.
But I shot a man in Reno.
Just to watch him die.
When I hear that whistle blowing.
I hang my head and cry.